

[Undervisningsministeren.]

degørelse for de svenske bestemmelser. Jeg skal blot henvise til, at de har nøje sammenhæng med en ny eksamensstruktur ved de humanistiske og naturvidenskabelige hovedområder, hvorefter de studerende modtager en grunduddannelse svarende til 120 points, hvilket er det omfang, der svarer til 3 års studier, at der yderligere er en sammenhæng med indførelsen af et nyt gymnasialt skolesystem i Sverige, og at forsøgsordningen med, at alle, der er fyldt 25 år og har mindst 5 års erhvervspraktik bag sig, har ret til indskrivning på universiteterne, rummer en række meget stærke begrænsninger. En af begrænsningerne er således, at der kun er adgang til studier i visse fag og kun op til et niveau svarende til 60 af de før nævnte 120 points.

Ordningen for dem, der opnår en dispensation her i landet, er således væsentlig fordelagtigere end den svenske ordning, idet de pågældende har adgang til en afsluttende universitetseksamen. Det indgår derfor som en forudsætning i den danske dispensationspraksis, at den pågældende har en rimelig udsigt til at gennemføre studiet.

Jeg deler ganske spørgerens opfattelse af, at danske arbejdere og andre ansøgere med en utraditionel baggrund bør have videre muligheder end hidtil for at kunne påbegynde et universitetsstudium eller andet videregående studium. Dette kan løses ikke blot ved en mere liberal administration af de gældende immatrikulationsbestemmelser, men også i forbindelse med en omlægning af studiestrukturene i det hele, eksempelvis indførelsen af basisuddannelser, som formentlig vil være en realitet fra næste sommer. Og jeg skal gøre mit bedste for, at vi når frem til en mere tilfredsstillende løsning på den rejste mere generelle problematik.

Auken: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for det svar, jeg har fået her. Jeg forstår, at der mellem ministeren og mig ikke hersker nogen uenighed, hverken om den konkrete sag eller om det videre

sigte med universitetspolitikken. Det, der må være målet for vores universitetspolitik, må være at sikre det åbne universitet, det universitet, der er åbent over for samfundet. Jeg tror også, det lå bag ved protesten fra slagteriarbejderne i Vejle mod netop afslaget til danske arbejdere, at man føler, at danske arbejdere og folk ude i erhverv ikke har de samme muligheder som folk i andre befolkningsgrupper for at dygtiggøre sig ved universiteterne.

Med hensyn til dette om udsigten til at gennemføre et studium, som spiller en så stor rolle ved administrationen af de gældende bestemmelser, må man vel sige, at folk, der, selv om de har været i mange år i erhverv, alligevel har forsøgt at dygtiggøre sig og erhverve de fornødne forkundskaber, formentlig vil have en større motivation end mange af de unge, som kommer umiddelbart til universiteterne fra gymnasier, HF osv., hvor den samme grad af selvstændighed og motivation ikke er til stede.

Lad mig slutte med at spørge ministeren: selv om ministeren ikke kender de konkrete sager — og det er der jo ikke noget at sige til, da ministeren ikke administrerer de konkrete sager — ved ministeren så noget om omfanget af de sager, der ligger af tilsvarende art som denne? Hvor stort er problemet?

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Som jeg nævnte allerede i mit første svar til hr. Auken, vil jeg tage en samtale med universitetets rektor om de konkrete sager, og så skal jeg benytte lejligheden til at spørge ham, om der er andre tilsvarende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Stæhr Johansen* til statsministeren:

„Er statsministerens udtalelse i åbningsdebatten den 21. oktober 1971 om socialdemokratiet og regeringens forslag til en ny forsvarsordning (i Folketingstidende sp. 252) ikke længere aktuel?“